

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

PORPHYRII PHILOSOPHI
FRAGMENTA

EDIDIT

ANDREW SMITH

FRAGMENTA ARABICA

DAVID WASSERSTEIN

INTERPRETANTE

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI MCMXCIII

Gedruckt mit Unterstützung der Förderungs-
und Beihilfefonds Wissenschaft der VG WORT GmbH,
Goethestraße 49, 80336 München

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Porphyrius:
[Fragmenta]

Porphyrii Philosophi fragmenta / ed. Andrew Smith.
Fragmenta Arabica David Wasserstein interpretante. –
Stutgardiae ; Lipsiae : Teubner, 1993

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)
ISBN 3-8154-1721-X

NE: Smith, Andrew [Hrsg.]; Porphyrius: [Sammlung]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede
Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne
Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders
für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung
und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Verlagsgesellschaft Leipzig 1993

Printed in Germany

Satz und Druck: INTERDRUCK Leipzig GmbH
Buchbinderei: Leipziger Großbuchbinderei GmbH

PRAEFATIO

Ne quis miretur, reliquias operum philosophi qui tantam auctoritatem apud posteros habuerit perpauca nostram usque ad aetatem esse traditas, primum est dicendum multos Porphyrii libros propter hanc ipsam auctoritatem esse deletos, cum philosophi posterae aetatis Porphyrii sententias exspoliatas ita in suos libros comprehendissent ut nullo modo extricarentur. neque enim verisimile est Porphyrii *commentarios in oracula Chaldaica* saepe esse perlectos postquam eadem oracula Iamblichus et Proclus laboriose atque amplissime commentati sunt.¹ multa quoque eorum quae Porphyrius de Platone conscripsit in eos commentarios intexta sunt quos illi in *Timaem* et in *Parmenidem* composuerunt.

Haud dubium est quin posteri multa, quae ex operibus eorum qui ante Porphyrium scripserunt vel ad verbum citant vel summatim referunt, ex Porphyrio ipso hauserint², qui non solum scriptores priores nomine laudavit sed etiam fontes ipsos saepe ad verbum exscripsit, id quod facile intelleget qui opera quae supersunt inspexerit. nam si quis fontes Calcidii, ut exemplo utar, extricare conabitur, videbit illum sententias et verba ipsa antiquorum philosophorum, praecipue Numenii³, de Porphyrio deprompsisse.

Deinde incertum est an magna pars operum Porphyrii,

1 Cf. Westerink, *Mnem.* 10 (1942) 275 sq.

2 Cf. Dörrie, Theiler, *Entretiens sur l'antiquité classique* V, 233; 236.

3 Cf. Waszink, *Calc. Comm. intr.* passim et praecipue LXXX–LXXXI.

praecipue eorum in quibus res difficiles tractaverit, late in usu fuerit, praeterea cum quod lectoribus placet, id profecto aut ad conservandos libros aut ad exstinguendos conducat. opus enim quod nunc *vita Pythagorae* appellatur eo superest quod liber primus *historiae philosophiae*, qui per vitam et doctrinas Pythagorae ad philosophiam exhortatus est, eos qui saeculo quarto litteras de philosophia legebant magis delectavit quam libri tres posteriores ex quibus fragmenta solum nobis tradita sunt. tractatus quoque *de abstinentia* et *epistulam ad Marcellam* ideo superstites esse manifestum est, quod homines tum magis allekti sunt in illud philosophiae genus quod res ethicis modo simplici non sine ornamento religioso atque mystico explicat. sed ex omnibus Porphyrii scriptis illae introductiones in Aristotelis opera logica longe maxima fama fruebantur non solum propter utilitatem sed etiam cum Christianis vix quicquam praebuissent quod reprehenderent. nihilominus bene est notandum inter haec studia logica illos commentarios prolixiores in *Aristotelis Categorias* (P. 3) usque ad nostram aetatem non pervenisse, partim cum in opera posteriorum commentatorum inclusi essent, partim quod nimis difficiles erant et argumenta fortasse controversa proposuerunt.

Opinio, quam contra Porphyrium adversarii Christiani habebant, et damnatio publica effecerunt ut opera eius saepe non superessent nisi ab ipsis auctoribus Christianis citata essent. nam assiduo in Porphyrii *contra Christianos* libros impetu suscepto haud est mirandum alios quoque Porphyrii libros sublatos esse. praeterea id quod Porphyrius saepe cum haereticis Christianis nominatur¹ fortasse significat ecclesiasticos eum condemnasse non solum quod librum contra Christianos conscripsisset sed etiam

1 Cf. 38–43 T.

STOICORVM VETERVM FRAGMENTA

COLLEGIT

HANS VON ARNIM

VOLVMEN IV

QVO INDICES CONTINENTVR

CONSCRIPSIT

M. ADLER

EDITIO STEREOTYPA
EDITIONIS PRIMAE (MCMXXIV)

K · G · SAUR MÜNCHEN · LEIPZIG 2004

SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER COMMENTARE

Bibliografische Information Der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der
Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind
im Internet über <http://dnb.ddb.de> abrufbar.

© 2004 by K. G. Saur Verlag GmbH, München und Leipzig
Printed in Germany

Alle Rechte vorbehalten. All Rights Strictly Reserved.
Jede Art der Vervielfältigung ohne Erlaubnis des Verlages ist unzulässig.
Gesamtherstellung: Strauss Offsetdruck, Mörlenbach
ISBN 3-598-74258-4

CAPITUM TABULA.

	pag.
Praefatio	V
Adnotationes ad singulos indices	VII
Conspectus notarum ac compendiorum	1
Index verborum, notionum, rerum ad Stoicam doctrinam pertinentium .	2
Index vocabulorum ad Stoicorum doctrinam pertinentium, quae ab auctoribus Romanis e Graeco in Latinum sermonem translata sunt	169
Index nominum propriorum	175
Index fontium	187
Addenda	221

PRAEFATIO.

Fragmentis Stoicorum veterum collectis indices promissos adiciendi munus Ioannes ab Arnim aliis studiis prohibitus ad me detulit, quod suscepi ita, ut consilio eius niterer et uterer. Tardius autem opus confeci quam ipse vellem. Nam multa obstiterunt, imprimis bellum atrocissimum paxque bello ipsi simillima. Accedebat, quod qua prelo opus fuit pecunia, manuscripto iam confecto deerat. Tum communi voluntate ad studia excolenda et proferenda inter se coniunctas esse societates virorum doctorum cognitum est. Nam hos indices edendos singulari liberalitate atque munificentia adiuverunt et *Societas Pragensis ad Germanorum in Bohemia scientias, artes, litteras promovendas constituta*, cuius sodales Carolus Holzinger, Aloisius Rzach, Henricus Swoboda praeter ceteros huic libro exstiterunt fautores, et curatores *Legati Perizoniani* Leidenses consilio I. I. G. Vürtheim, viri doctissimi, et *Academia Vindobonensis*; quibus omnibus summa gratia pro amplis beneficiis habenda est.

Quattuor genera indicum proponuntur: In primo indice reperiuntur et vocabula Stoicorum scholae propria et ceterae voces ad doctrinam Stoicam illustrandam adhibitae. Alter verba Latina complectitur a Cicerone Seneca aliisque in praeceptis Stoicorum exponendis usurpata. Tertio nomina propria continentur. Quartus index fontium additus est. Index autem Graecitatis Chrysippeae, linguae κοινῆς maxime studiis utilis, ne hoc volumen maius fieret, quamquam iam incohatus erat, tamen receptus non est; sed posthac, si fieri possit, seorsum in lucem mittetur.

Pragae, mense Martio MCMXXIV.

MAXIMILIANUS ADLER.

ADNOTATIONES AD SINGULOS INDICES.

I. AD INDICEM TERMINOLOGICUM.

1. Nomina philosophorum per compendia notantur, praeterea alia sigla compendiaque adhibentur, quae pag. 1 collecta sunt.

2. Singulis locis nomen philosophi auctoris additum est; Chrysippi nomen semper fere praetermissum in altero et tertio volumine, ubi nullius nomen adscripsi, subaudiendum est, veluti Z. I 47, 23. III 17, 19 prior locus ad Zenonem, alter ad Chrysippum auctorem referendus est.

3. Ubique numero voluminis omisso proximus numerus antecedens supplendus est.

4. Recepta non sunt vocabula a scriptoribus, qui de doctrina Stoica referunt, ex ipsorum ratione cogitandi usurpata aut a Stoicorum philosophia aliena. Frustra igitur exempli gratia s. v. *ἔθνικός, ἀπλῶς πιστός* argumentum loci Clementis Alexandrini III frg. 515 hoc in indice quaeres, at *ἀπλῶς πιστόν* s. v. *προκόπτων, ἔθνικόν* s. v. *φᾶλος* invenies.

5. Verba *ἀπαξ εἰρημένα* ad Stoicorum doctrinam pertinentia ad unum omnia huic indici inserta sunt, praesertim ea, quae in Passowii thesauro verborum non leguntur, velut *ἀνεπιζητησία, ἀνταναγκαστικός, ἀν-υπέραρτος* e. c.

II. AD INDICEM LATINUM.

Vocabula Latina, quibus quod verbum Graecum reddatur, dubitari non potest, in primo indice leguntur; quae res in secundo indice hac nota „=“ designatur; nonnusquam notis „cf.“ vel „vid. s. v.“, qui legunt, ad Graeca verba notione similia relegantur; sed in re dubia ad Latinam vocem numeri tantum paginarum et versuum huius fragmentorum collectionis adscribuntur.

Voces Graecas, quas Romani e sermone Graecorum sumpserunt, velut „dialectica, physica“, in indice Latino omissas esse scias.

III. AD INDICEM NOMINUM PROPRIORUM.

Hoc indice nomina Stoicorum veterum, praeterea ceterorum philosophorum, deinde eorum scriptorum ac poetarum, qui a veteribus Stoicis laudantur vel impugnantur, conscribuntur. Cetera nomina sive deorum sive hominum a Stoicis commemorata in primo indice reperies.

IV. AD INDICEM FONTIUM.

Omnes fere loci ad editiones recentissimas referuntur, etiam quorum scriptorum I. ab Arnim editionibus antiquioribus usus est; veluti Stobaei Florilegii loci non ex Meinekii, sed Hensei editione afferuntur.

PER HAEC COMPENDIA NOTANTUR NOMINA PHILOSOPHORUM:

Ant.	= Antipater Tarsensis	Diog.	= Diogenes Babylonius
Apollod.	= Apollodorus Seleuciensis	Dion.	= Dionysius Heracleota
Apolloph.	= Apollophanes	Eudr.	= Eudromus
Arch.	= Archedemus Tarsensis	H.	= Herillus Carthaginiensis
A.	= Aristo Chius	P.	= Persaeus Citieus
Bas.	= Basilides	Sosig.	= Sosigenes
B.	= Boëthus Sidonius	Sph.	= Sphaerus
Chr.	= Chrysippus	Z.	= Zeno Citieus
Cl.	= Cleanthes Assius	Z. T.	= Zeno Tarsensis
Crin.	= Crinis		

CONSPECTUS NOTARUM AC COMPENDIORUM.

<i>adv.</i>	= adverbium	<i>imp.</i>	= impugnatur
<i>cf.</i>	= confer, conferta(n)tur	<i>l.</i>	= liber, libri
<i>comp.</i>	= compara(n)t, compara(n)- tur, comparatio	<i>opp.</i>	= oppositum
<i>def.</i>	= definitur, definitio	<i>pass.</i>	= passim
<i>dem.</i>	= demonstratur	<i>quaer.</i>	= quaeritur
<i>disp.</i>	= disputatur	<i>sc.</i>	= scilicet
<i>e.</i>	= exemplum, exempla	<i>scr.</i>	= scribit, scripsit, scriptum
<i>e. gr.</i>	= exempli gratia	<i>sec.</i>	= secundum
<i>e. s.</i>	= exempla sequuntur	<i>sq.</i>	= sequens, sequentes
<i>enum.</i>	= enumera(n)tur	<i>St.</i>	= Stoici
<i>expl.</i>	= explana(n)tur, explicatur, explicatio	<i>s. v.</i>	= sub voce
<i>ib.</i>	= ibidem	<i>tit.</i>	= titulus, tituli
<i>i. e.</i>	= id est	<i>vid.</i>	= videatur
<i>ill.</i>	= illustratur		= est, εστιν, εστιν, ελvai
			: opponitur, distinguitur

INDEX

VERBORUM, NOTIONUM, RERUM AD STOICAM DOCTRINAM PERTINENTIUM.

Α

ἀβλαβής τοὺς ἀγαθοὺς ἀ. πάντας
εἶναι *expl.* III 154, 10. 12

ἀγαθόν . ἀγαθὰ

(καλὸν ἀγαθὸν *vid. s. v. καλόν*;
summum bonum *s. v. τέλος*)

περὶ ἀ. tit. I. Chr. III 194, 4

ὁ περὶ ἀ. καὶ κακῶν τόπος *pars*
eth. III 3, 2 οὐκ ἔστιν ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸν
τῶν ἀ. καὶ κακῶν λόγον ἢ ἀπὸ τῆς
κοινῆς φύσεως 17, 4—11. 80, 37 τὸν
περὶ ἀ. καὶ κακῶν λόγον μάλιστα τῶν
ἐμφύτων ἀπτεσθαι προλήψεων 17, 13
bonum non cum ceteris comparando,
sed propria vi sua sentitur et appel-
latur 18, 3 *boni notitia collatione ratio-*
nis facta est 17, 29 *φυσικῶς νοεῖται*
ἀ. τι II 29, 19 τὸ ἀ. λέγεσθαι πλεονα-
χῶς III 18, 18 *τριχῶς προσαγορεύε-*
σθαι 18, 41. 19, 24

ἀ. *enum.* III 17, 17

def. ἀ. κοινῶς τὸ τί ὄφελος, ἰδίως
ταῦτόν ἢ οὐκ ἕτερον ὠφελείας III
18, 27. 19, 22 ἀ. = ἀφ' οὗ συμβαίνει
ὠφελείσθαι 18, 20. 43. 19, 15. 25 ἀ. =
ἀφ' οὗ συμβαίνει τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
ὠφελείσθαι 19, 16 ἀ. = καθ' ὃ συμ-
βαίνει ὠφελείσθαι 18, 21. 19, 2. 25
= τὸ οἷον ὠφελεῖν 18, 22. 19, 5 ἴδιον
τοῦ ἀ. τὸ ὠφελεῖν, οὗ τὸ βλάπτειν
28, 12 τὸ ἀ. τῷ συμφέροντι ταῦτόν
76, 17

ἀ. = πᾶν ὃ ἔστιν ἀρετὴ ἢ μετέχον
ἀρετῆς Z. I 47, 21 *e. enum.*; III 17, 18.
19, 23. 154, 6 πᾶν τὸ ἀ. κατ' ἀρετὴν
ἀφωριστά 76, 20 ἢ ἀρετὴ μόνη ἀ. III
165, 21. A. I 83, 31. ἀ. αἱ ἀρεταὶ καὶ
τὰ μετέχοντα αὐτῶν *Diog.* III 218, 14

οὐ μόνον τὰς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ τὰς
πράξεις τὰς καλὰς ἀ. καλοῦμεν 26, 24
ἢ πράξις ἢ κατ' ἀρετὴν ἀ. 19, 3. 25
μόνον τὸ καλὸν ἀ. Z. I 47, 3. 6.
A. I 84, 36. III 9, 25—10, 32 *pass.*
11, 24. 31, 25. 135, 25 ταῦτόν ἀ. τε
καὶ καλὸν 9, 33. 10, 5. 44, 8. 76, 21
πᾶν ἀ. καλὸν εἶναι *Cl.* I 127, 5. III
6, 18. 9, 32 μηδὲν αἰσχροὺς εἶναι ἀ.
37, 15 καλὸν λέγουσι τὸ τέλειον ἀ.
20, 20 ᾧ ἔστιν εὐ καὶ κακῶς χρῆσθαι,
τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀ. 28, 14 *e. s.*

ἀ. = τὸ δι' αὐτὸ αἰρετόν Z. I 47, 12.
III 18, 12 ἀ. = τὸ τέλειον κατὰ φύσιν
λογικοῦ ὡς λογικοῦ 19, 27 *nihil esse*
bonum praeter scientiam H. I 92, 25
τὸ ἀ. καὶ καλὸν εἶναι τὰς ἡδονάς *Cl.*
I 123, 7 ἀ. = τὸ συλλαμβανόμενον
πρὸς εὐδαιμονίαν, τὸ συμπληρωτικὸν
εὐδαιμονίας III 18, 13

τρία γένη τῶν ἀ., τὰ μὲν περὶ
ψυχὴν, τὰ δ' ἐκτός, τὰ δ' οὔτε περὶ
ψυχὴν οὔτε ἐκτός III 23, 36. 24,
3. 13 ἐξαιροῦσιν τὸ γένος τῶν περὶ
τὸ σῶμα ἀ. ὡς μὴ ἀγαθῶν 23, 39
τὰ δ' ἐκτός καὶ περὶ σῶμα λεγό-
μενα ἀ. πλεονεκτήματα μόνον 9, 21
τῶν περὶ ψυχὴν ἀ. τὰ μὲν εἶναι δια-
θέσεις, τὰ δ' ἔξεις μὲν, διαθέσεις δ' οὔ.
τὰ δ' οὔτε ἔξεις οὔτε διαθέσεις 25, 8. 20
τῶν ἀ. τὰ μὲν εἶναι ἐν κινήσει, τὰ
δ' ἐν σχέσει 26, 27 *e. s.* τῶν δὲ ἐν
σχέσει τὰ μὲν καὶ ἐν ἔξει εἶναι, τὰ
δ' ἐν σχέσει μόνον 26, 30 *e. s.*

τῶν ἀ. τὰ μὲν εἶναι καθ' ἑαυτά, τὰ
δὲ πρὸς τί πως ἔχειν 26, 38 ἀ. τὰ μὲν
αὐτὰ καθ' ἑαυτά· τὰ δὲ μετέχοντα τῶν

ἀ. 27, 18 τὰ μὲν προηγούμενα ἀ., τὰ δὲ δεύτερα 27, 34 *e. s.* τῶν ἀ. τὰ μὲν αὐτὰ δι' αὐτὰ αἰρετὰ, τὰ δὲ δι' ἑτερα 26, 24 τὰ μὲν δι' αὐτὰ αἰρετὰ, τὰ δὲ ποιητικά 26, 16 τὰ μὲν τελικά, τὰ δὲ ποιητικά, τὰ δ' ἀμφοτέρως ἔχοντα 25, 24 *e. s.* 25, 35 *e. s.* 26, 8 *e. s.* τῶν ἀ. τὰ μὲν εἶναι ἀρετὰς, τὰ δ' οὐ 23, 22 τὰ μὲν ἀναγκαῖα πρὸς εὐδαιμονίαν, τὰ δὲ μὴ 27, 11 *e. s.* ἀ. δεῖ παρόντα, οὐκ ἀεὶ 24, 41 τῶν ἀ. τὰ μὲν πᾶσι τοῖς φρονίμοις ὑπάρχειν καὶ ἀεὶ, τὰ δ' οὐ 24, 42. 25, 1 τὰ μὲν ἀμικτα, τὰ δὲ μεμιγμένα 24, 35

non bona esse potuisse, si non essent mala II 335, 34 ἀ. ὑπαρχόντων καὶ κακὰ ὑπάρχειν 340, 5 τὰ ἀ. πρὸς τὰ κακὰ τὴν πᾶσαν ἔχειν διαφορὰν III 21, 27 τὸ διὰ κακοῦ γινόμενον οὐκ ἔστιν ἀ. 36, 21. 28 τῶν ὄντων τὰ μὲν ἔστιν ἀ., τὰ δὲ κακὰ, τὰ δ' ἀδιάφορα 17, 16. 23. 28, 4 *e. s.*; Diog. III 218, 14 τοιαῦτα τὰ ἀ. ἔστιν τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε τὰ κακὰ τῶν ἀνὰ μέσον προτερεῖν 188, 24 ἀ.: προηγμένον 33, 21 τὸ μῆτε ἀ. μῆτε κακὸν ἀδιάφορον 28, 21. 31, 36 οἵκεια: ἀ. 30, 2 ἀξία ἔστιν περὶ πᾶν ἀ. 30, 28 οὐδὲν τῶν ἀ. εἶναι προηγμένον διὰ τὸ τὴν μεγίστην ἀξίαν αὐτὰ ἔχειν Z. I 48, 11 III 31, 17 διαφέρει τὸ ἀ. τοῦ ἀξίαν ἔχοντος 32, 14

bonum an corpus sit? III 20, 36 et bona corpora esse 21, 6. 22

πάντα τὰ ἀ. ἴσα III, 23, 3. 12. 27, 30 πᾶν ἀ. ἐπ' ἄκρον αἰρετὸν καὶ μῆτε ἀνεσιν μῆτε ἐπίτασιν δέχεσθαι 23, 4. 140, 36 non bonorum frequentia beatorem vitam fieri aut magis expetendam aut pluris aestimandam III 15, 21 aestimatio boni genere valet, non magnitudine 18, 7 quomodo possint paria bona esse, si triplex eorum condicio est 27, 23 *e. s.* ἀ. ὁ χρόνος οὐκ αὖξει προσγινόμενος 14, 1

οὐδὲν ἀ. τοῖς ἀνθρώποις ὑπὸ τῶν θεῶν περιγίνεται III 10, 7 τὰ ἀ. πάντα τῶν σπουδαίων εἶναι κοινὰ 160, 13. 19 τοῖς σπουδαίοις πάντα τὰ ὑπάρχειν *expl.* 154, 16 τῶν ἀ. μηδενὸς μετέχειν τοὺς φανόλους 154, 5 πᾶν τὸ ἀ. ἀγα-

θοὺς ποιεῖ 20, 7 τὰ παρακείμενα τοῖς ἀ., ὠφελήματα ὄντα, μόνοις τοῖς σπουδαίοις συμβαίνειν 154, 7

τὸν περὶ ἀ. λόγον συμφωνότατον εἶναι τῷ βίῳ III 17, 13 natura omnes ea, quae bona videntur, sequuntur 106, 44 bonum in eo positum est, ut naturae consentiat 140, 36 bonum = quod esset natura absolutum Diog. III 218, 22 bonum et malum natura iudicatur 77, 15 οὐσία τοῦ ἀ. ἡ εὐλόγιστος ἐκλογή τῶν κατὰ φύσιν Ant. III 253, 8 *sqq.* οὐσία ἀ. χρῆσις οἷα δεῖ φαντασιῶν Z. I 46, 9

τὰ ἀ. καλὰ Cl. I 127, 5 III 22, 1. 4. 9 σπουδαία 21, 43 πρέποντα 21, 43 οἰκεία 22, 1 ἀ. δίκαιον Cl. I 127, 4 III 22, 11 τὸ ἀ. δοῖον Cl. I 127, 4 εὐσεβὲς *ib.* εὐάρεστον 127, 8 χαρτὸν III 9, 28 οὐ πᾶν ἀ. ἐπίσης εἰς χαρὰν πίπτει 50, 22 quod est bonum, omne laudabile est 11, 5 optabile 11, 11 τὸ ἀ. ὁμολογούμενον Cl. I 127, 9 δέον Cl. I 127, 5 III 20, 14. 22, 6 τὰ ἀ. κοινὰ 23, 16

τὰ ἀ. ὠφέλιμα Cl. I 127, 6. III 21, 42. 22, 10 εὐχρηστα 21, 43. 22, 9 συμφέροντα 21, 43. 22, 5 λυσιτελεῖ 21, 43. 22, 6 ἀ. χρησίμιον Cl. I 127, 5 III 22, 8 τὰ ἀ. ὀρεκτά III 22, 36. 39 βουλευτά 22, 35. 40 αἰρετὰ 9, 26. 11, 12. 17. 22. 10. 13. 35. 39 τὸ ἀ. μόνον αἰρετέον 61, 16 ἀ.: αἰρετέον 61, 12 τὸ ἀ. μόνον ποιητέον 61, 17 ἀ.: ποιητέον 61, 13 τὸ ἀ. μόνον θαρρητέον 61, 17 ἀ.: θαρρητέον 61, 13 τὰ ἀ. πάντα ἔστιν ὑπομενετὰ καὶ ἐμμενετὰ 22, 23. 27 αἰσθητά τὰ ἀ. 21, 30 μηδὲν ἐκ διεστηκώτων εἶναι ἀ. 24, 24. 38, 14

γίνεσθαι τὰ πάθη δι' ὑπόληψιν ἀ. καὶ κακοῦ III 93, 38. 94, 8 περὶ τὸ ἀ. ἐνεστὼς ἡ μέλλον εἶναι ἥδονην καὶ ἐπιθυμίαν 94, 17. 22

ἀ. *in def.* φρονήσεως III 63, 24 ἀ. *in def.* ἀρετῆς A. I 85, 36

ἀγαθός *cf.* σοφός. σπουδαίος

ἐξ ἀνάγκης ἡμᾶς εἶναι καὶ γίνεσθαι ἀ. ἡ κακοὺς III 165, 16 πᾶν τὸ ἀγαθὸν ἀ. ποιεῖ III 20, 8 ipsam aequitatem et ius ipsum amant 12, 29 μόνον τὸν σοφὸν ἀ. 20, 28 τοὺς ἀ. κατ' οὐδέν

προέχουσι ὑπὸ Διός III 141, 21 πάντως εὐδαιμονεῖν ἀεὶ 14, 9 omnia refert ad beate vivendum 15, 15 ἀβλαβεῖς πάντας εἶναι 154, 10 τῷ ἄ. τὸ τὴν οὐσίαν ἀποβαλεῖν οἶονε δραχμὴν ἀποβαλεῖν καὶ τὸ νοσῆσαι οἶον προσκόψαι 36, 39 ποιεῖ μὲν τὰ δύσχερστα συμβαίνειν τοῖς ἄ. οὐχ ὥσπερ τοῖς φανύλοις κολάσεως χάριν II 338, 4

καὶ ἀνεξέλεκτοι εἰσιν οἱ ἄ. καὶ καταληπτικοὶ ἀξιωμαίων II 42, 13 οὐκ ἐπικῆ εἶναι τὸν ἄ. ἄνδρα III 162, 39 ἀγάλλομαι = χαίρειν ἐπὶ καλοῖς III 106, 2

ἀγαπάω τὸ ἄ. μόνων εἶναι σπουδαίων III 161, 13

ἀγάπη def. III 71, 38

ἀγάπησις def. III 72, 8 ἄ. εἶδος βουλήσεως III 106, 23, 34

ἀγέννητος τὰς ἀρχὰς εἶναι ἄ. II 111, 5

ἀγεννήης τὸν ἄ. δοῦλον εἶναι III 89, 13

ἀγκῶν ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι II 47, 15

ἀγνεῖα def. III 105, 41 ἄ. εἶδος τῆς εὐλαβείας 105, 23

ἀγνοέω μηδὲν ἄ. τὸν σοφὸν II 41, 12 III 150, 15 πάντα ἄ. ὁ φανῶλος 165, 7

ἄγνοια in tit. I. Chr. II 9, 28

def. = μεταπτωτικὴ συγκατάθεσις καὶ ἀσθενής Z. I 20, 11 III 147, 1 scientia: inscientia Z. I 18, 25. 20, 9 H. I 91, 26

τὴν ἄ. εἶναι ἐναντίαν κακίαν τῇ φρονήσει III 166, 29 inter scientiam et inscientiam comprehensionem collocabat Z. I 18, 27. 20, 17 εἶναι μεθόριον ἄ., οὐ τὴν μακρὰν ἀπεληλαμένην ἐπιστήμης, ἀλλὰ τὴν ἐγγὺς καὶ ἀγχίθυρον αὐτῇ III 144, 35

ignorantiam a virtute sapientiae removebat Z. I 16, 28. 18, 36 ἢ ἄ. φανῶλον εἶσιν II 41, 16 πᾶσα φανῶλον ὑπόληψις ἄ. III 164, 32 κακῶς καὶ ψευδῶς γινωσκόντων καὶ πρᾶττόντων ἡμῶν ὁ βίος διοικεῖται κατὰ ἄ. 60, 30 μῖα ἢ κακία ἢ ἄ. 60, 33 τῶν κακῶν τὰς μὲν εἶναι ἄ. τινῶν καὶ ἀτεχνίας, τὰς δ' οὐ. 23, 32, 34

ἄ. in def. μανίας pass.

ἄγνός ἄ. ὑπάρχειν τοὺς σπουδαίους III 157, 26

ἄγονος πῶς ἄ. γίνονται οἱ ἄνδρες II 213, 14

ἄγριος τὸν φανῶλον εἶναι ἄ. expl. III 169, 35

ἄγροικία def. III 169, 34

ἄγροικος καὶ ἄ. εἶναι πάντα φανῶλον III 169, 33

ἀγύμναστος οἱ ἄ. ἔχοντες τὰς φαντασίας II 39, 33

ἄγχινοια def. III 64, 28. 65, 14. 28. 66, 7 ἄ. ὑποτάττεσθαι τῇ φρονήσει 64, 21. 66, 3

ἄγχίνους ἄ. ὁ σοφός II 39, 34 III 161, 3 τῶν σπουδαίων ἄλλους ἄλλων ἀγχινοστεροὺς γίγνεσθαι 142, 11

ἄγωγη cf. παιδεία

περὶ ἄ. tit. I. Cl. I 107, 28

καὶ πρὸς ἄ. παραλαμβάνεσθαι παιδῶν εἰς ὑποτύπωσιν ἀρετῶν τὴν μουσικὴν Diog. III 228, 28 οἱ ἐν ἄ. γερονότες III 173, 35

λόγοι τὰς ἄ. ὕγιεις ἔχοντες II 84, 23

ἄγωνία def. III 98, 38. 40. 99, 8. 101, 32 εἶδος φόβου 96, 7. 98, 35. 101, 30

ἀδελφή τὸ ἄ. συγγενέσθαι ἀλόγως διαβεβλήσθαι III 187, 11 τὸν ὁμομήτριον τεκνοποιεῖσθαι ἐκ τῆς ὁμομητρίας 185, 30

ἀδελφός ἄ. τιμὰν καθήκον III 135, 1 ἄ. ἀφροντιστεῖν παρὰ τὸ καθήκον 135, 3 τοὺς σπουδαίους σεβήσεσθαι ἄ. ἐν δευτέρῳ μοίρᾳ μετὰ τοὺς θεοὺς 183, 23 καὶ τὸν ὁμομήτριον τεκνοποιεῖσθαι ἐκ τῆς ὁμομητρίας 185, 29

ἄδηλον (opp. φαινόμενον) II 74, 28

ἀδιάβολος ἄ. εἶναι τὸν καλὸν κἀγαθὸν expl. III 153, 6

ἀδιαπτωτος ἀδιαπτῶς πράττειν III 69, 10 ἄ. ἐν ταῖς ὁρμαῖς ἀναστρέφεσθαι 69, 13 ἄ. ἐνέργεια 72, 20

ἀδιάστροφος ἀφορμαὶ ἄ. III 53, 10

ἀδιαφορία de ἄ. cum A. disceptat Chr. III 9, 8 τέλος τὴν ἄ. εἶναι A. I 83, 7. 34 τῇ ἄ. κρῖνεσθαι τὰς ψυχὰς εἰς κοινὴν συνουσίαν τοῖς θεοῖς A. I 87, 20 virtutibus exceptis atque vitiis cetera in summa aequalitate ponit A. 84, 35 sq.

ἀδιάφορον cf. οὐδέτερον, μεταξύ.

e. *enunt.* Z. I 47, 24. 59. 9 A. 81, 33 Cl. 132, 13 III 17, 20 Diog. 218, 16 τὸ ἄ. τῶν πρὸς τι λεγομένων εἶναι III 34, 22 τὸ ἄ. ἀπλῶς ἄ. A. I 83, 8 διχῶς τὸ ἄ. νοεῖσθαι III 28, 21 e. s. 28, 29 e. s. τὸ ἄ. λέγεσθαι τριχῶς 29, 17 e. s.

ἄ. = τὰ μεταξύ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν H. I 91, 32. III 17, 24. 28, 19. Diog. 218, 15. A. I 83, 13 = τὸ μήτε ἀγαθὸν μήτε κακὸν καὶ τὸ μήτε αἰρετόν μήτε φευκτόν III 28, 21 = ὥ ἐστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι 29, 28 = τὰ μήτε πρὸς εὐδαιμονίαν μήτε πρὸς κακοδαιμονίαν συνεργοῦντα 28, 30. 29, 24 = τὸ μήτε ὁρμῆς μήτε ἀφορμῆς κινητικόν 28, 22. 29, 2 ἄ. πρὸς ὃ μήτε ὁρμῇ, μήτε ἀφορμῇ γίννεται 29, 18 e. s. πρὸς ὃ ὁρμῇ μὲν καὶ ἀφορμῇ γίννεται, οὐ μᾶλλον δὲ πρὸς τὸδε ἢ τὸδε 29, 20

est et horum, quae media appellamus, grande discrimen III 29, 8 e. s. τὰ μεταξύ ἀρετῆς καὶ κακίας ἄ. μὴ ἔχειν μηδεμίαν παραλλαγὴν A. I 79, 7. 83, 13. 84, 35 τῶν ἄ. τὰ μὲν προηγμένα, τὰ δὲ ἀποπροηγμένα III 30, 25 τῶν ἄ. τὰ μὲν εἶναι προηγμένα, τὰ δ' ἀποπροηγμένα, τὰ δὲ μήτε προηγμένα μήτε ἀποπροηγμένα 29, 31 e. s. 31, 26. 32, 24 *expl.* alia secundum naturam, alia naturae esse contraria; his ipsis alia interiecta et media Z. I 47, 32 τὰ μὲν τῶν ἄ. ἐκλέγεται, τὰ δ' ἀπεκλέγεται, τῶν ἐτέρων ἐπίσης ἔχόντων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν III 29, 5 τὰ μὲν ἀξίαν ἐκλεκτικὴν ἔχειν, τὰ δ' ἀπαξίαν ἀπεκλεκτικὴν, συμβλητικὴν οὐδαμῶς πρὸς τὸν εὐδαιμόνα βίον 28, 27 τῶν ἄ. τὰ μὲν πλείω ἀξίαν ἔχειν, τὰ δ' ἐλάττω· καὶ τὰ μὲν καθ' αὐτὰ, τὰ δὲ ποιητικά 32, 22 τῶν ἄ. τὰ μὲν ὁρμῆς κινητικά, τὰ δὲ ἀφορμῆς, τὰ δὲ οὔτε ὁρμῆς οὔτε ἀφορμῆς 29, 11 e. s. τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακά, τὰ δ' ἄ. III 17, 16. Diog. 218, 14 ἄ.: ἀγαθὰ: κακά ἰδ. ἀγαθὰ: ἄ., κατ' εἶδος προηγμένα III 28, 10 ἄ. καὶ προηγμένα: αἰρετόν καὶ ἀγαθόν 15, 42 εἰ τις βούλεται τὸ μὲν

ἀγαθὸν τῶν ἄ. λέγειν, τὸ δὲ κακὸν conceditur 33, 22

ἢ ἀρετὴ τὰ μὲν διωθεῖ καὶ ἐκκλίνει τῶν ἄ., τὰ δὲ αἰρεῖται καὶ ἐκλέγεται III 57, 18 τὰ ἄ. οὐδὲν εἶναι πρὸς ἡμᾶς οὐδὲ συνεργεῖν πρὸς εὐδαιμονίαν οὐδὲν 33, 37 ἄ. λέγεσθαι πρὸς τὸ εὐσχημόνως ζῆν, οὐ πρὸς τὸ κατὰ φύσιν ἔχειν 34, 23 τὴν αἵρεσιν τῶν ἄ. καὶ φυγὴν ἀπέπειπε Z. I 57, 19 ὅπως ἀδεῇ καὶ ἀθανάμαστον πρὸς τὰ ἄ. τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι 57, 21 τέλος εἶναι τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τὰ ἄ. A. I 79, 7 περὶ τὰ μεταξύ ἀρετῆς καὶ κακίας οἱ πολλοὶ πτοηθέντες κακοδαιμονοῦσιν A. I 80, 27 in mediis momenta nulla esse A. I 83, 33 nullam rerum differentiam esse A. H. I 92, 19 non esse ullam causam, cur aliud alii anteponatur A. I 84, 22 non neglegit ἄ. neque tamen ad finem summi boni refert H. I 92, 1 τὸ μέσον καθήκον παραμετρεῖσθαι ἄ. τίσι III 136, 10

ἀδιαφόρως οἱ ἄ. περαινόντες (sc. λόγοι) II 83, 23. 86, 41. 87, 41. 88, 21. *def.* 88, 24

ἀδιάψευστος τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν ἄ. εἶναι Sph. I 141, 6

ἀδίκεις ἢ ἄ. οὔτε ἔξις οὔτε διάθεσις III 25, 19

ἀδικέω τὸ ἄ. ἀμάρτημα III 136, 22 τὸ ἄ. παρανόμημα 71, 12 ὃ καὶ ὄντινόν ἀδικῶν καὶ ἑαυτὸν ἄ. 71, 6. 15 ὃ παρὰ αἰτίας γενόμενος αὐτῷ τοῦ ἄ. παρνομεῖ εἰς ἑαυτὸν 71, 13 ὃ ἀδικούμενος καὶ ὕφ' ὁποῦσιν πᾶς ἑαυτὸν ἄ. 71, 20 μὴ ἀδικεῖσθαι τὸν σπονδαῖον 152, 30. 39 ἀτόπως λέγεσθαι τὸ ἄ. ἑαυτὸν 70, 35 **ἀδικία** *def.* III 63, 31 ἄ. ἀγνοία τινῶν καὶ ἀτεχνία 23, 38 ἄ. διάθεσις ἀναπόβλητος 143, 22 ἄ. κακία 23, 30 ἐν ταῖς πρώταις κακίαις 65, 18 ἄ. κακόν Z. I 47, 23 III 17, 19. 19, 31

ἢ ἄ. λαμβάνεται ὡς ἂν ἐν πλείοσι πρὸς ἑαυτοὺς οὕτως ἔχουσιν III 71, 1 εἶναι πρὸς ἕτερον, οὐ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἄ. 70, 36

ἄ.: ὕβρις III 152, 33 μὴ ἀχρηστὸς γεγενῆναι πρὸς τὴν δικαιοσύνην τὴν ἄ. II 339, 30

omnium iniustitiam similem esse
III 142, 31 *ισὴν ἄ. τὴν Ἀριστείδου τῇ*
Φαλαρίδου 143, 10

οὐ τῷ ἀπὸ τῶν θεῶν φόβῳ τῆς ἄ. ἀπο-
τρέπεσθαι τοὺς ἀνθρώπους III 77, 22
ἀδικοπραγῆματα τὰ ἁμαρτήματα
ἄ. III 136, 33

ἄδικος, ἄδικον. ἄδικον εἶδος τοῦ
αἰσχροῦ III 20, 24 ius et iniuria natura
diiudicantur 76, 26 qui ignorat veram
legem, is est iniustus 79, 10

οἱ κατ' ἰδίαν ἄ. οὐ συνεστήκασιν ἐκ
πλεονόντων τοιούτων III 70, 39 καθ' ὅσον
πρὸς τοὺς πλησίον ὁ εἰς ἄ. 71, 3

οὐκ ἔστι σωφρονεῖν μὲν, ἀδίκως δὲ
ζῆν III 76, 23 non posse eundem esse
sapientem et iniustum 73, 19 sq. **πάν-**
τας ἐπίσης ἄ. τοὺς μὴ σοφοὺς 167, 30
ἀδόξαστος τὸν σοφὸν ἄ. εἶναι
Α. I 78, 19

ἀδόξια ἄ. ἀδιάφορον Ζ. I 47, 25
III 17, 20. 28, 8. Apollod. 261, 10
ἄ. ἀποπροηγμένον ἐπὶ τῶν ἐκτός III
31, 8 ignominiam satis habere causae,
quam ob rem reiceretur 31, 34

Ἀδράστεια κόσμος Ἀ. διτι οὐδὲν
ἔστιν αὐτὸν ἀποδιδράσκειν II 169, 34
τὴν εἰμαρμένην Ἀ. 292, 17

ἄδρός τὸν σπουδαῖον ἄ. Ζ. I 52, 34.
III 150, 7

ἀδυναμία ἄ. κακία III 23, 31 ἄ. οὔτε
ἀγνοία τινων οὔτε ἀτεχνία 23, 34

ἀδυνατέω ἄτονοι καὶ εὐτονοι τῷ
δύνασθαι ἡμᾶς ἢ ἄ. III 123, 18

ἀδύνατον ἄ. ἀξίωμα, ὃ μὴ ἔστιν ἐπι-
δεκτικὸν τοῦ ἀληθές εἶναι II 64, 18
probatum conclusionum, quae dicitur
„impossibile“ def. II 79, 2 δυνατῷ ἄ.
οὐκ ἀκολουθεῖ Cl. I 109, 34 ὅ ἐπεταί
τι ἄ. δυνατόν, καὶ αὐτὸ ἀδύνατον II
118, 36 καὶ δυνατῷ ἄ. ἔπεσθαι II 65, 5

ἄδω cf. ὥδός

οὐχ εὐρεθῆναι πρεπωδεστέραν ἐλευ-
θέροις ἄλλην ἄνεσιν καὶ παιδείαν τοῦ
τὸν μὲν ἄ. Diog. III 230, 27 τῷ ἄ.
καταπαυθῆναι ἐμφυλλοὺς στάσεις Diog.
232, 21

αἰρώδης ἀήρ II 136, 25 τόνου ἄ.
148, 1 ἄ. 231, 37

ἀέχεια = στέρωσις II 51, 26

ἄήρ cf. ἀκούω

ἄ. = πᾶν τὸ αἰρώδες II 136, 25

ἄ. στοιχεῖον Ζ. I 28, 28. II 134, 2
τῶν δραστηκῶν στοιχείων II 137, 38

deus aēr Ζ. I 41, 31 Iuno aēr Ζ. I 43, 30
II 314, 32 εἶναι τοῦ διὸς τὸ εἰς τὸν ἄ.
διατετακὸς Ἦραν Diog. III 217, 15
τὸν ἄ. Δία λέγουσιν expl. II 320, 20
τὸν ἐκ τῆς γῆς ἀναθυμιάμενον ἄ.
διὰ τὴν ἀνάδοσιν ἀναδιδωνατον εἶναι
Cl. I 121, 20

κούφον ὁ ἄ. II 155, 33. 175, 20. 177, 36.
178, 24 ἀραρῆς Ζ. I 27, 32 μήτε βάρους
ἐξ αὐτοῦ μήτε κουφότητα ἔχει II 143, 35
τείνεται καὶ ὁ ἄ. πως ἐπὶ τὸ τοῦ κόσμου
μέσον Ζ. I 27, 32 φύσει ἀνωφερῆς Ζ. I
27, 34. II 143, 32. 176, 39. 177, 42 ἐπὶ
τὴν ἀνω φορὰν ἔχει τὴν ὁρμὴν καὶ
περιδινεῖται 175, 32

λεπτομερής II 155, 33 λεπτομερὴς
τῷ καταθραύεσθαι ῥαδίως εἰς λεπτά
μόρια 140, 14 πρὸς πάσαν ποιότητα
καὶ δύναμιν ἐνέκτραστος ὑπὸ μανότητος
178, 20 ὁ καπνὸς ἄ. εἶδος 141, 36

ἄ. ἐν σῶμα συνεχές ἐάντῳ πάντῃ,
μηδαμῶδι κενοῦ παραπλοκήν ἔχον II
139, 45 μὴ συγκεῖσθαι ἐκ θρανσμάτων.
ἀλλὰ συνεχῇ δι' ὅλον 140, 8

πῦρ καὶ ἄ. εὐτονα II 155, 33 ἄ. καὶ
πῦρ συνέχειν 144, 27 ἄ. καὶ πῦρ αὐ-
τῶν δι' εὐτονίαν ἐκτικὰ καὶ ἄλλοις
ἐγκεκραμένα τόνον παρέχειν 146, 34
τάς ἑξεις ἀέρας εἶναι 147, 39 τοῦ
ποιὸν ἔκαστον εἶναι ὁ συνέχων αἰτίας
ἄ. 147, 40 τὸ πνεῦμα = ἄ. κινούμενος
152, 33 πῦρ καὶ ἄ. αἰτία τῇ γῇ τῆς
σκληρότητος 145, 9

τὸν ἄ. = τὸ ψυχρόν II 180, 9 πρῶτως
ψυχρόν 140, 36. 41 pass.

ὁ ἄ. φύσει ζοφερός II 140, 35. 178, 8
subniger est, nullam habens luminis a
se speciem ideoque ab alio lumine
illuminatur II 177, 6 τὸν ἄ. τεταράχθαι,
μέχρι ἂν λάβῃ τὸν ἥλιον 177, 10 τῷ
ἡλίῳ συμπαρεκτείνεται ὥσπερ τῷ σι-
δήρῳ τὸ πῦρ 177, 11 φωτὸς ἂν ἐπι-
ψαύσῃ μόνον, δι' ὅλον τρεπόμενος ἐκ-
φωτίζεται 178, 21 τοῖς ἀνω πέρασιν
αὐτοῦ προσπιπτούσης τῆς ἡλιακῆς
αὐγῆς ὁλος ἀλλοιοῦται 143, 16 τὸν ἄ.
τροπῇ καὶ μεταβολῇ κατὰ νύξιν ἢ

πραῖσιν ἐξηλιούσθαι 143, 26 τὸν περ-
τισμένον ἂ. τῷ διακεκρισθαι μάλλον
ἔχειν ἰσχὴν 234, 3 τὸν ἀφώτιστον ἂ.
τῷ κεχαλᾶσθαι μὴ δύνασθαι ὑπὸ τῆς
ὀφειλῆς συνεντείνεσθαι 234, 5 τὴν ὁρασὶν
ἀπὸ τοῦ ἂ. λαμβάνειν τὸ φῶς Z. I 170, 2

τὴν οὐστασιν πρὸς τὴν περιφέρειαν
τοῦ κόσμου ποιεῖσθαι Z. I 27, 33 σφαιρι-
κῶς περικεῖσθαι ἐξωθεν τῇ γῇ II 175, 25
περικεχῶσθαι σφαιρικῶς 168, 26 ἐπει-
δὴν πληγὴ πνεύματι, κινεῖται σφαιρι-
κῶς 140, 10

ὑπὸ τὴν σελήνην τὴν τοῦ ἂ. σφαῖραν
εἶναι II 169, 8 τὸν ἂ. εἰς τὰ περίγεια
χωρεῖν Cl. I 111, 7

τὸ ὕδωρ εἰς ἂ. μεταβάλλειν Cl. I
111, 7 δευτέρῃ χύσις ἐξ ὕδατος εἰς ἂ.
II 136, 24 ἐξ ὕδατος ἀτμιζόμενον ἂ.
γίνεσθαι Z. I 28, 19. 32 II 168, 25 τὸ
λεπτομερές τοῦ ὕδατος ἂ. γίνεσθαι
143, 39 μετὰ τὸ ὕδωρ ἂ. ἐσφαιρωμένον
176, 28 ἐκ τοῦ ἂ. πῦρ ἐξάπτεσθαι Z. I
28, 19. 32 Cl. I 111, 7 ἂ. ἐκπυρρῶν
φλόξ γίνεται II 140, 26 cf. s. v. αἰθήρ.
πρώτη ἢ ἐκ πυρὸς κατὰ οὐστασιν εἰς
ἂ. μεταβολή Z. I 28, 17. 24 II 136, 20
μετὰ τὸν αἰθέρα τὸν ἂ. εἶναι II 175, 24.
180, 12 aeri similitudo aetheris et cum
eo summa coniunctio 314, 33

ἂ. ἐγκέκρται τῷ ὕδατι κατὰ τὴν
πρώτην γένεσιν, καθάπερ καὶ τοῖς
λοιποῖς στοιχείοις II 206, 6 ἐξ ὕδατος
γῆς ὑφισταμένης ἂ. ἀναθυμιάται 179, 32
ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναθυμώμενος ἂ. Cl. II
32, 11 I 121, 20

fixae stellae in causa sunt tem-
perantiae aëris II 331, 28

aër causa respirationis II 331, 30
obnoxius morbo ac corruptioni 183, 3
causa animalibus generationis facien-
dae 331, 29

ἂ. in def. φωνῆς pass. τὰ πρὸς ἀκοὴν
ἂ. πεπληγμένος πως II 127, 27 ὅταν
ἅμα πολλοὶ φωνῶσι, πολλὰς ἰσχεῖ τὰς
ἐτεροιώσεις 23, 10

αἱ ἐτήσιοι ὥραι παθήματα ἂ. II 202, 11
ἀήττητος ὁ σπουδαίος ἂ. III 150, 10
ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς τύχης ἂ. P. I 99, 22
in def. εὐψυχίας III 64, 39. 66, 19 et
pass.

ἀθεώρητος ἂ. ἀρετῇ III 48, 7

Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀ. tit. I. Diog. III
217, 10. 30

Ἀ. ὅλον Ἀθηνᾶν εἰρησθαι II 258, 22
III 217, 24

Ἀ. καλοῦσι κατὰ τὴν εἰς αἰθέρα διά-
τασιν τοῦ ἡγεμονικοῦ τοῦ θεοῦ II 305, 21
τοῦ Διὸς τὸ εἰς τὸν αἰθέρα διατετακὸς
Ἀ. Diog. III 217, 17

Ἀ. = φρόνησις Diog. III 235, 1 μῆ-
τιν οὐσαν καὶ οἶον φρόνησιν ἐκ τῆς
κεφαλῆς γενέσθαι τοῦ Διὸς II 256, 13.
Diog. III 217, 19 ἐν τῷ στήθει γεγο-
νέναι φρόνησιν οὐσαν II 258, 19. III
217, 20 expl. τὰς προσηγορίας τῆς Ἀ.
καὶ τὰ φορήματα τῇ φρονήσει συνοι-
κειοί II 258, 25 τὴν πρώτην ἐννοίαν
τὴν Ἀ. II 320, 5

ἀθλητικός ἢ τῆς μουσικῆς πρὸς τὰς
ἂ. ἐνεργείας συνεργία Diog. III 225, 32
Ἀθηνᾶ Ἀθηνᾶν ὅλον Ἀ. εἰρησθαι
II 258, 22 III 217, 24

ἀθρόως ὁρεῖς ἂ. ῥεπτική III 108, 7
ὁρμή ἂ. φερομένη 130, 13 ἂ. προσπί-
πτειν 131, 23

ἀθυμία def. III 100, 35. 101, 16

αἰδέομαι al.: αἰσχύνεσθαι III 107, 21. 33

αἰδημοσύνη def. III 64, 33 al. ὑπο-
τάττεσθαι τῇ σωφροσύνῃ 64, 22

Ἄιδης τὸν σκοτεινὸν ἀέρα Ἀ. II 315, 20
esse inferos et sedes piorum ab im-
piis esse discretas Z. I 40, 15

ἄτδιός ἂ. ἢ κινουσα τὴν ἕλην δύ-
ναμις II 113, 10 ἂ. ἢ ἕλη 114, 26

αἰδώς def. III 101, 34. 105, 40 al.:
αἰσχύνῃ 101, 36 al. εἶδος τοῦ φόβου
101, 29 εἶδος τῆς εὐλαβείας 105, 23
pudorem rubor consequitur 99, 17

αἰθήρ cf. πῦρ.

al. παρὰ τὸ αἰθεῖν εἰρηζόμενος II 197, 31

al. οὐκ ἀποτρέπονται πῦρ ὀνομάζειν
II 185, 12 ἀνατάτω τὸ πῦρ, δὲ δὴ al.
καλεῖσθαι 180, 10 aetheriam naturam,
id est igneam, quae ex se omnia
gigneret 313, 18

τὸν al. θεὸν εἶναι Z. I 41, 30 II 316, 1
B. III 265, 3 πρῶτον θεὸν II 192, 8
summus deus, mente praeditus, qua
omnia regantur Z. I 41, 33 certissimum
deum Cl. I 120, 24. 121, 5. 11 ἐπὶ μᾶς
τῆς τοῦ al. οὐσίας διατελεῖν τὸν Δία
καὶ τὴν πρόνοιαν II 312, 38 εἶναι τοῦ

Διὸς τὸ εἰς τὸν αἰ. διατετακὸς Ἀθηνᾶν
Diog. III 217, 17 II 305, 22

aether elementorum possidet principatum II 312, 18 ὁ αἰ. καθαρῶτατος καὶ εἰλικρινέστατος καὶ πάντων εὐκρινέ-
τότατος 194, 6 ἐκ τοῦ ἀέρος τὸν αἰ. ἐξήφθαι ἀραιότατον ὄντα καὶ εἰλικρινέ-
στατον 168, 26 λεπτυνομένου τοῦ ἀέρος ὁ αἰ. περιχεῖται κύκλῳ 179, 33 ἀπο-
τελεῖν ἀπολεπτυνόμενον τὸν διάπυρον αἰ. πῦρ 143, 40

τὸν αἰ. ἡγεμονικὸν τοῦ κόσμου II 192, 8. 194, 6. 15 ἡ τοῦ πυρωθέντος κόσμου οὐσία εἰς τὸν λεπτότατον ἀνα-
λυθήσεται αἰ. 188, 23 τὸν αἰ. τὴν δὴν περιάγειν τοῦ κόσμου φορᾶν 194, 7 περι-
φέρεισθαι ἐγκυκλίως 168, 29

τὸν αἰ. ἔξωθεν εἶναι, σφαιρικὸν σχή-
μα ἔχοντα II 175, 23 τοῦ αἰ. τὸ μὲν αὐγοειδὲς οὐρανὸν γερονέαι, τὸ δὲ πυκνωθὲν ἄστρο 198, 11 ἐν τῷ αἰ. τὰ ἄστρο καθιόδονται 168, 29 ἐν τῷ αἰ. πρῶτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι, εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων 180, 11

εὐλογον καὶ ἐν τῷ αἰ. ζῶων ὑπάρχειν φύσιν II 303, 18

αἷμα τρέφεσθαι ἐξ αἰ. τὴν ψυχὴν Z. I 38, 32. Cl. 118, 1 αἰ. εἶναι τὴν ψυχὴν Diog. III 216, 27

αἰμύλος ὁ σπουδαῖος αἰ. III 161, 2 αἵρεσις αἰ. tit. I. Chr. II 5, 19 κατὰ τῶν αἰ. I. Ant. III 257, 32

αἰ. = βούλησις ἐξ ἀναλογισμοῦ III 41, 32 = πρόσκυλισις δογμάτων II 37, 8 κατηγορημάτων αἰ. αἰ. γίνονται III 22, 39

ὅποσα οὐδενὸς ἄλλου ἐνεκεν εἰς εὐλογον αἰ. ἔρχεται, δι' αὐτὰ αἰρετὰ III 26, 16 τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν τοῦς ἀνθρώπους ἐπισπάται πρὸς τὴν αὐτοῦ αἰ. 11, 32 τὸ ἀγαθὸν αἰ. εὐλογον κινεῖ 22, 15 τὸ ἀγαθὸν, καθ' ὃ ἀνυπόπτως εἰς αἰ. ἔρχεται, ἀρεστὸν 22, 16 τὰ ἀδιάφορα ἐπίσης ἔχειν πρὸς αἰ. καὶ ψυχὴν 29, 7 ἀφιέναι τῇ ὥς ἐτυχεν ἐπι-
κλίσει τῆς διανοίας δεῖν τὴν αἰ. 41, 37 ἡ ἰσχὺς περὶ τὰς αἰ. καὶ ἐκκλίσεις σωφροσύνη Cl. I 129, 2

ἐταιρία = φιλία καθ' αἰ. III 27, 5

αἰρετέος διαφέρειν τὸ αἰρετὸν καὶ τὸ αἰ. III 22, 19

αἰ. ὠφέλημα πᾶν, ὃ θεωρεῖται παρὰ τὸ ἔχειν τὸ ἀγαθὸν III 22, 20. 26 αἰ-
ρούμεθα τὸ αἰ. 22, 21 e. s.; 22, 33

αἰ.: ποιητέον: θαρρητέον: ἀγαθὸν III 61, 12 τὰ ποιητέα καὶ αἰ. ἐστὶν καὶ ὑπομενετέα καὶ ἀπονεμητέα καὶ ἐμ-
μενητέα 72, 36 σωφροσύνην φρόνησιν ἐν αἰ. Z. I 49, 32

αἰρετικῶς ὁ ἐνάρετος τὰ μὲν αἰ. ποιεῖ III 72, 37

αἰρετός περὶ τῶν δι' αὐτὰ αἰ. tit. I. Chr. III 194, 38 περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἰ. 195, 9

αἰ. = τὸ ὁρμῆς αὐτοτελοῦς κινήτικόν III 32, 12 = ὃ αἵρεσιν εὐλογον κινεῖ 22, 15

διαφέρειν τὸ αἰ. καὶ τὸ αἰρετέον III 22, 19 τὸ αἰ. οὐχ αἰρούμεθα, ἀλλ' εἰ ἄρα, ἔχειν αὐτὸ αἰρούμεθα 22, 22

cur ἡ ἀρετὴ αἰ. III 50, 5 σωφροσύνη = ἐπιστήμη αἰ. καὶ φρενικῶν καὶ οὐδε-
τέρων A. I 85, 37 III 63, 26 qui habet exactum iudicium de fugiendis pe-
tendisque, scit, quid sibi faciendum sit A. I 82, 15

τὸ ἀγαθὸν αἰ. III 22, 18. 16. 20. 41 πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἰ. 23, 4 πᾶν ἀγαθὸν αἰ. expl. 22, 10 τὸ ἀγαθὸν αἰ., τὸ δ' αἰ. ἀρεστὸν III 9, 26. 11, 8. 11. 18

διττῶς λέγεσθαι τὰ δι' αὐτὰ αἰ. Diog. III 219, 32 ὅποσα οὐδενὸς ἄλλου ἐνεκεν εἰς εὐλογον αἵρεσιν ἔρχεται, δι' αὐτὰ αἰ. III 26, 17 omne honestum propter se expetendum III 8, 14. 12, 2 ius et omne honestum sua sponte ex-
petendum 12, 28 aequitatem per se expetendam A. I 82, 7 τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν δι' αὐτὰ αἰ., τὰ δὲ ποιητικά III 26, 17 μήτε τῶν ἀρετῶν τινα δι' αὐτὴν αἰ. εἶναι III 8, 32

διαφέρειν αἰ. καὶ ληπτὸν III 32, 11. 20 τὰ αὐτὰ πράγματα ληπτὰ καὶ οὐχ αἰ. 30, 2 διαφέρει τὸ καθ' αὐτὸ αἰ. τοῦ καθ' αὐτὸ ληπτοῦ 32, 14

ἀδιάφορον τὸ μήτε αἰ. μήτε φρενικόν III 28, 21 μήτ' ὑγίειαν μήτ' ἐδεξίαν etc. αἰ. 35, 28 ἕκαστον τῶν ἀδιαφόρων προστιθέμενον τῇ ἀρετῇ τὸ ὅλον αἰρε-
τώτερον τῷ σπουδαίῳ ποιεῖ 15, 41

αἰρέομαι s. v. αἰρετόν

αἰρέω ὁ αἰρῶν λόγος s. v. λόγος; λόγος αἰρεῖ ποιεῖν τὰ καθήκοντα III 135, 1

αἴσα οὐκ ἔστι μὲν αἴ., οὐκ ἔστι δὲ νέμεσις II 295, 29

αἰσθάνομαι αἰσθάνεσθαι οὐκ ἔστι μὴ καταληπτικῶς II 27, 11 διαδίδοσθαι τὴν ἐκ τοῦ προσπεσόντος ἔξωθεν ἐγγενομένην τῷ μορίῳ κίνησιν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς, ἐν' αἴ. τὸ ζῶον Z. I 41, 11 κατὰ τὴν ἐμβαρμένην αἴ. τὰ ζῶα II 295, 18 οἰκειώσεως πάσης καὶ ἀλλοτριώσεως ἀρχὴ τὸ αἴ. Z. I 48, 37 **αἰσθησις** περὶ αἴ. tit. I. Cl. I 106, 36 εἰς διαβολὴν τῶν αἴ. ἔγραψε Chr. II 33, 34 cf. 34, 10

τὸν περὶ φαντασίας καὶ αἴ. λόγον προτάττονσι II 21, 5

quattuor significationes vocabuli II 26, 35 **πολλαχῶς** ἢ αἴ. λέγεται II 230, 33 αἴ. = ἀντίληψις δι' αἰσθητηρίου ἢ κατάληψις Z. I 19, 6 II 230, 32 Z. I 18, 23 = αἰσθητικὴ φαντασίᾳ συγκατάθεσις II 27, 6 αἴ. εἰσθεσις τις οὐσα II 150, 13 **πέντε** αἴ. εἰδικαὶ αἴ. II 230, 40 quomodo efficiatur αἴ. expl. 236, 37 **ἐκαστον** τῶν αἰσθητικῶν ὁργάνων ἀλλοιωθῆναι χρὴ πάντως, ἵνα αἴ. γένηται II 232, 4 τὰς αἴ. ἐν τῷ ἡγεμονικῷ γίνεσθαι II 231, 2. 29 αἴ. πέντε αἴ. μέρος τῆς ψυχῆς Z. I 39, 22 τὸ αἰσθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ἀρχὴ καὶ πηγὴ τῶν κατὰ μέρος αἴ. A. I 86, 36 οὐ αἴ. αἴ. τελευτῶσιν, ἐκεῖ τὴν φανταστικὴν ψυχὴν εἶναι II 228, 9 τῆς ψυχῆς ἢ αἴ. μέρος οὐσα σώμα ἔστιν II 220, 9 **σωμάτων** τὰς αἴ. 230, 37 **μεταξὺ** τοῦ πνεύματος ὄντων κενωμάτων ἐνεποδίζοντο ἂν ὑπ' αὐτῶν αἴ. II 172, 42

singuli sensus unus quiddam sentiunt, hic colores, sonus alius II 232, 5. 235, 33 sensus iunctos esse e quadam quasi impulsione oblata extrinsecus Z. I 17, 14 τὴν κοινὴν αἴ. ἐντὸς ἀφ' ἧν προσαγορεύουσιν II 230, 38

πρῶτος τῆς ἀναγραφῆς (sc. in tabulam rasam) τρόπος ὁ διὰ τῶν αἴ. II 28, 16 **συνανθροῖζεσθαι** τὸν λόγον ἀπὸ τῶν αἴ. καὶ φαντασιῶν περὶ δεκατέσσερα ἐτη Z. I 40, 37

πᾶσα νόησις ἀπὸ αἴ. γίνεται ἢ οὐ χωρὶς αἴ. II 29, 21 ἡ αὐτὴ δύναμις κατ' ἄλλο μὲν ἔστι νοῦς, κατ' ἄλλο δὲ αἴ. II 230, 17 **πᾶσαν** κατάληψιν ἡρτῆσθαι τῶν αἴ. II 33, 30 **πᾶσα** αἴ. συγκατάθεσις καὶ κατάληψις 26, 39 **αἰσθητικὴ φαντασία** συγκατάθεσις 27, 5 sensus ipsos adsensus esse 27, 1 αἴ. κριτήριον ἀπολείπει B. III 265, 3 **κριτήριον** αἴ. καὶ πρόληψιν II 33, 9

τὰς αἴ. εἶναι ἀληθεῖς II 27, 30 sensus natura certi III 55, 22 sensibus fidem tribuebat Z. I 18, 29 munitur a Chr. fides eorum II 12, 25 **παρὰ** τὰς φύσεις ἄλλα γίνεσθαι ἄλλοις ὁρατὰ καὶ ἀκουστά II 101, 3 **ἀλλὰ** καὶ **παρὰ** τέχνας καὶ **τριβάς** 101, 22 multa falsa esse longeque aliter se habere ac sensibus videantur II 27, 26. 29 **studiose** omnia conquisivit contra sensus Chr. 34, 10

sensibus eadem omnia comprehenduntur III 84, 25 οὐ ἂν ἀναμειχθῶσι δύο αἴ., περὶ μὲν τὸ ὑποκειμενον συμφωνεῖν, περὶ δὲ τὴν παρεπομένην ἥδονην τε καὶ λύπην διαφωνεῖν Diog. III 223, 4

αἴ. **πρῶτον** κατὰ φύσιν III 34, 29 κατὰ μετοχὴν αἴ. μὴ πεπηρωμένοι 34, 31 τῶν αἴ. ἔστιν ἅς ἀποβαλὼν ὁ σοφὸς οὐδὲ ζῆν ὑπομένει III 174, 9 **προσχωρῆται** ταῖς αἴ. ἢ ἀρετὴ πρὸς τὰς ἰδίας ἐνεργείας 16, 5 **φρονίμη** αἴ. ἀγαθὸν πᾶσι τοῖς φρονίμοις καὶ ἀεὶ ὑπάρχον 24, 43 : αἴ. ἀφρων 25, 5 τὰ μὲν αὐτοφουοῦς αἴ. δεῖσθαι, τὰ δ' ἐπιστημονικῆς e. s. Diog. III 222, 35

neque praeteritorum meminit sensus ullus, nec suspicatur futura II 236, 2 τὸ μὲν μνήμην ταῖς αἴ. περιάπτειν κατηρέσθη, τὸ δ' ἀναλογίας μετέχεν προσεδέξατο Apollroph. I 90, 24

πρὸς τι ἢ αἴ. II 132, 46 αἴ. τὸν ὦν οὐκ ἄνευ λόγον ἔχουσιν III 16, 2 **αἰσθητήριον** cf. αἰσθησις

περὶ αἴ. tit. I. Sph. I 139, 27 αἰσθησις λέγεται καὶ ἡ περὶ τὰ αἴ. κατασκευὴ II 26, 37

τὰ πέντε αἴ. II 226, 21. 227, 28 αἴ. = πνεύματα νοερά ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα τεταμένα II 230, 35

πνεύματα ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ δια-
τείνει ἄλλα κατ' ἄλλα αἱ. II 226, 9
εἰς τὸ ἡγεμονικὸν συντείνει τὰ αἱ.
πάντα 246, 2 τὸ μέρος τὸ ἡγούμενον
τῆς ψυχῆς τυποῦσθαι δύναται ἀπὸ τῶν
ὄντων διὰ τῶν αἱ. Z. I 39, 12 τὸ τῆς
ψυχῆς μέρος τι (τὸ αἰσθητικόν) μετὰ
τινος τῶν αἱ. κινεῖσθαι A. I 86, 35

αἰσθητικαὶ αἱ δι' αἱ. λαμβανόμεναι
φαντασίαι II 24, 16 τὸ αἱ. ἀλλοιωθῆναι
χρῆ, ἵνα αἰσθήσῃ γένηται 232, 4 ἵνα
αἰσθητικῇ φαντασίᾳ γένηται δεῖ συν-
δραμεῖν τὸ τε αἱ. etc. 26, 22 ὁμοιον
τοῖς αἱ. καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν συντέ-
τευχεν 101, 25

αἱ. ὁλοκληρία οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς III
33, 38 αἱ. ἀρτιότης κατὰ φύσιν 34, 16
αἱ. ἐπιμελεῖσθαι καθήκον ἀνευ περι-
στάσεως 136, 9 τὸν σοφὸν οὐ παρα-
παλεῖν κατὰ τι τῶν αἱ. 147, 19 virtus
extendit se usque ad sensus e. s. 49, 38
αἰσθητικός τὸ ἡγεμονικόν = τὸ
πρῶτον αἱ. II 231, 7 μέρος τῆς ψυχῆς
πέντε τὰ αἱ. 226, 15. 21. 23. 30 τὸ τῆς
ψυχῆς μέρος τι μετὰ τινος τῶν αἰσθητη-
ρίων κινεῖσθαι, ὃ αἱ. καλεῖ A. I 86, 35
τὸ αἱ. ἀρχὴ καὶ πηγὴ τῶν κατὰ μέρος
αἰσθήσεων 86, 36 nihil sensuale sine
anima II 229, 20

οὐκ ἐξ αἱ. τῶν πρῶτων ἀναγκαῖον
εἶναι τὸ αἱ. expl. II 139, 7

αἱ. αἱ δι' αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι
φαντασίαι II 24, 16 ἵνα αἱ. φαντασία
γένηται δεῖ πέντε συνδραμεῖν 26, 20
αἱ. φαντασίᾳ συγκατάθεσις = ἡ αἰσθη-
σις 27, 5

αἱ. ἀναθυμίασις Z. I 39, 4
αἰσθητόν πρῶτα : δεύτερα αἱ. II
27, 32

ἵνα αἰσθητικῇ γένηται φαντασία δεῖ
συνδραμεῖν καὶ τὸ αἱ. II 26, 22

τὴν ὁλογον τῆς ψυχῆς δύναμιν ἀντι-
ληπτικὴν γίνεσθαι τῶν αἱ. II 230, 25
κατὰ περίπτωσιν νοεῖται τὸ αἱ. 29, 12
τὸ ἐντὸς ὑποκείμενον αἱ. οὔτε ὅλον
ἐστὶν οὔτε μέρος 27, 42 ea, quae
sentiantur, composita sunt, utpote
corpora 235, 37

ἐνία ὑποκείσθαι τῶν αἱ. ὥς ἀληθῆ,
ἐνία δὲ μὴ ὑπάρχειν II 27, 25 τῶν
αἱ. τινα ἀληθῆ κατ' ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ

τὰ παρακείμενα νοητὰ 63, 15 οὐ πᾶν
αἱ. βέβαιον εἶναι Z. I 19, 9

νοητόν : αἱ. II 28, 2

τοῦλάχιστον αἱ. οὐκ ἐπιλείψειν ἐπιόν
τῷ μεγίστῳ II 151, 22

αἱ. τάραθ' αἱ. τὰ κακὰ III 21, 29.
31, 40 τὰ πάθη αἱ. 21, 32

αἵσχος τοῦ σώματος αἱ. def. III
121, 29

αἱ. ἀδιάφορον III 28, 8. Apollod.
261, 9 μὴ φευκτόν 35, 30 ἀποπροηγ-
μένον ἐπὶ τῶν σωματικῶν 31, 7

αἰσχροκέρδεια ἀνύπαρκτον τὴν αἱ.
III 168, 14

αἰσχροὶν cf. καλόν

τέτταρα εἶδη τοῦ αἱ. III 20, 24

honesta ac turpia natura diiudican-
tur III 76, 27. 77, 17 μηδὲν αἱ. εἶναι
ἀγαθόν 37, 15 πᾶν αἱ. κακόν 6, 18
πάντα τὰ κακὰ αἱ. 22, 2 malum =
turpe A. I 83, 35. 84, 37 Cl. 130, 27
III 10, 41. 12, 6. 44, 8 turpes actiones
oriuntur ex vitiis 12, 8 turpia per
se esse fugienda 12, 3 τὸ αἱ. ψεκτόν
II 296, 1. 297, 17 τὴν ψυχὴν φέρε-
σθαι πρὸς τὸ αἱ. ὑφ' ἡδονῆς III 111, 31
nihil esse turpe dictu Z. I 22, 19. 34

αἰσchrός αἱ. εἶναι τοὺς νέους, φαύ-
λους γ' ὄντας καὶ ἀνοήτους III 181, 5
τοὺς ἐρασθέντας αἱ. παύεσθαι καλῶν
γενομένων 181, 9

αἰσχύνη def. III 98, 35. 41. 99, 1.
101, 34 αἱ. εἶδος φόβου 96, 8. 98, 34.
101, 29 αἱ. : αἰδώς 101, 36 αἱ. ἐμ-
φαίνειν τὸ ἐφ' ᾧ γίνεται 96, 12

αἰσχύνομαι αἰδεῖσθαι : αἱ. III
107, 21. 33 τῆς ψυχῆς αἱ. ἐρυνθρὸν
γίνεται τὸ σῶμα Cl. I 117, 13

αἰτία αἱ. = λόγος αἰτίου II 118, 5
nec id, sine quo quippiam non fit,
causa est, sed id, quod cum accessit,
id, cuius est causa, efficit necessario
II 287, 30

ἅπαν τὸ ὄν αἱ. δεῖσθαι συνεκτικῆς
εἰς τὸ εἶναι II 144, 36 ἡ οὐσία ὑπὸ
τινος αἱ. ὀφείλει κινεῖσθαι 112, 40
μηδὲν ἀναίτιως γίνεσθαι, ἀλλὰ κατὰ
προηγούμενας αἱ. 264, 7

αἱ. in def. εἰμαρμένης II 264, 22
pass.